

le et område er en af forklaringerne på skarveplagen på Ormø?

Det er vel sådan, at tre fjerdedele af øen i dag er helt øde og står med nøgne træer. Hvis man vil bevare noget af den oprindelige grund til, at Ormø blev fredet, så kan der simpelt hen ikke leve så mange skarver længere. Har det indgået i ministerens overvejelser?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er ked af, at jeg ikke kan svare helt på fru Boels spørgsmål om, hvad der er blevet søgt om tilladelse til, og hvad der eventuelt er blevet sagt nej til fra de forskellige myndigheders side. Jeg mindes ikke, at jeg selv har givet afslag.

Jeg kan i øvrigt sige, når det drejer sig om spørgsmålet om, hvad hedder det, sammenstød mellem de forskellige naturinteresser – på den ene side skoven og på den anden side skarvkolonien derovre, så er det jo en af de meget, meget vanskelige naturkonflikter, vi står over for. Jeg kan kun sige, at vores praksis, når det drejer sig om nye kolonier, hvor ejeren henvender sig, helt sædvanemæssigt er at sige ja til, at man kan forhindre de unge hanfugle i at etablere en koloni dér. Det har vi altså en praksis for, og hvis den havde været gældende i begyndelsen af 1970'erne, er der jo ingen, der tør sige, hvordan det havde udviklet sig siden hen.

Men jeg indrømmer over for hr. Langkilde, at der er nogle konflikter indbygget i det, som det ikke er helt nemt at give sådan et meget krystalklart svar på.

Mariann Fischer Boel (V):

Nu har jeg normalt ikke mistænkt miljø- og energiministeren for at ligge under for det folkelige pres, men det må jeg så konstatere, at ministeren har gjort i denne sag.

Kan ministeren bekræfte, at der er givet afslag på anmodningen om at regulere skarven på Ormø både i 1987 og i 1989?

Til sidst bliver jeg nødt til at spørge ministeren, om man med de afslag er indstillet på, at inden for en ganske kort årrække er al trævækst på Ormø totalt umulig på grund af overbefolkning af skarver.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg takker for, at fru Boel troede, at jeg også var miljøminister under Schlüterregeringen. Jeg er nødt til at sige, at det aldrig har indgået i Schlüters overvejelser at gøre mig til miljøminister. Jeg har aldrig fået tilbudet, og jeg har heller

aldrig været miljøminister. Det vil sige, at det er skiftende borgerlige ministre under Schlüterregeringen, der, som fru Boel siger, bøjede sig for et folkeligt pres.

Det folkelige pres skal man jo ikke undervurdere. Folk var oprørte over, at tusinder af skarvunger blev myrdet på reden, og på et tidspunkt var der en demonstration gennem København, som gjorde et stærkt indtryk på Schlüterregeringen, og derfor sagde man nej.

Af gode grunde kender jeg ikke Schlüterregeringens praksis med hensyn til afslag, eller hvilke indtryk folkestemningen gjorde på den. Det eneste, jeg kan sige for mit eget vedkommende, er, at jeg ikke mindes over mit skrivebord at have behandlet en konkret sag om Ormø. Men jeg medgiver meget gerne, at det er en vanskelig problemstilling, når vi ligesom har to hensyn. Det ene er vores internationale forpligtelser i forhold til det store antal skarver, vi har i Danmark, og det andet er ønsket om at bevare den dejlige lokalitet, som Ormø selvfølgelig er.

Mariann Fischer Boel (V):

Kan ministeren bekræfte, at man vil imødekomme en ansøgning om en regulering af skarven på Ormø, så man i fremtiden kan fastholde den tredjedel af urskoven, der er tilbage derovre? Vil man altså imødekomme en ansøgning om regulering af skarven på Ormø?

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det var så faktisk det samme. Jeg synes, ministeren åbnede meget smukt op for, at der måske var en løsningsmulighed, selv om der ikke er tale om en ny koloni. Er ministeren indstillet på at tage positivt imod ansøgninger om beskyddning, begrænsning, regulering, hvilken metode der nu er mest hensigtsmæssig i allerede eksisterende kolonier, når der er biodiversitetshensyn at tage?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

En anden god læresætning er, at man aldrig skal foretage sagsbehandling i Folketingssalen, når der ikke foreligger nogen ansøgning, men jeg vil da gerne sige til fru Boel og hr. Langkilde, at kommer der en konkret, motiveret ansøgning, vil den blive vurderet på normal måde.

Jeg synes også, det må være rigtigt, at vi indtager de rådgivende instanser og eksperter, som vi har på dette område. Så hvis man kan stille sig tilfreds med, at jeg personligt vil se på sagen og vurdere den, vil jeg gerne her afgive